

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 30. Ecclesiæ Orientis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

rarici, nam Sectatores aliquos habebat Sæculum XI.
A.C.1010.
veterator, vita exuti.

Quin etiam Successorem habuit de sua natione Persam, nomine *Hamza*, filium *Abmed*, cognomento *Alkadi*, id est, Rector. Qui, cum multi ad ipsum confluerent Discipuli, Magistros constituit aliquot in Ægypto & in Syria, nam & huic Provinciæ Califæ Fatimitæ, imo & late in Arabia, dominabantur. Docebat vero *Hamza* omnem vitæ licentiam, suosque cum sororibus, cum filiabus, cum matribus incestu coire, tanquam in iusto conjugio, permittebat. Eisdem ab omnibus Religionis operibus, a jejunio, ab oratione, a peregrinatione immunes pronunciabat. Hinc magnus Sectatorum numerus crevit, quippe eum præterea *Haquem* aperte tuebatur, atque ejusdem Doctrinam amplexus, Califæ, Summique suæ gentis Pontificis, munere fungi negligebat, nec publice preces concipiens, nec in *Moschea* diebus Veneris ad populum dicens. Tempore *Ramadan* non jejunabat, non duo Musulmannorum Festa celebrabat; quin etiam per annos aliquot peregrinos Meham ire prohibuit.

§. XXX.

Ecclesiæ Orientis.

Idem Tyrannus Zachariam Patriarcham
Jaco-

Sæculum XI. Jacobitam Alexandrinum crudelem in A.C. 1010. modum persecutus est. Sed Patriarcharum illorum series nobis altius repetenda est. (*) Gabrieli anno 938. mortuo *Chro. Orien.* successit Cosmus, qui illam Sedem tenuit annis duodecim. Tum Macarius, qui sedit annis viginti. Tum Theophanes anno Hegiræ 345. Jesu Christi 956. electus. Is ad Mahometanorum Sectam defecit turpis Apostata; quare ab Episcopis Jacobitis captus, cimbæ imponitur, & necatur. Corpus in mare projectum. Sederat annis quatuor & dimidio, & Patriarcha numero sexagesimus habetur. Theophanis Successor fuit Menas anno Hegiræ 350. Salutis 961. ordinatus. Huic successit Ephrem, anno Hegiræ 367. Salutis 977. ordinatus, qui postquam sedisset annis tribus & dimidio, veneno sublatus est a quodam Scriba Christiano, ideo tetrum facinus auso, quod eum Patriarcha concubinam habere prohiberet. Ceterum Ephrem Patriarcha omnia bona sua pauperibus distribuit, consuetudinem Simoniacam ordinationes accepto auro vendendi abolevit, Moezio Califæ ob excellentes virtutes

p. 230.
p. 246.

(*) Labore & industria prorsus singulari Fleurius monumenta universa ad illustrandam Religionis Christianæ historiam facientia ex omnibus partibus collegit.

tutes adeo carus, ut ei sapius ad Regiam vocato amicissime colloqueretur, & honorifice haberet.

Sæculum XI.
A. C. 1010.

Eodem Patriarcha Alexandriae sedente, inter vivos agebat Severus, *Elmocfab* filius, Episcopus Asmoninus, Doctorum inter Jacobitas facile primus. Is eximius Theologus inter suos habebatur, linguæ Copticæ seu Ægyptiacæ, & Arabicæ peritissimus. Unde eundem Ephrem Patriarcha delegit ad disputandum cum quodam Judæo Africano, qui, petita a Moezio Califa Fatimita licentia, in colloquio publico coram Principe instituendo, se Catholicos manifesti erroris convicturum jactaverat. Sed contrarium evenit, nam a Severo victus non sine rubore recessit. Severus amicitiaæ fœdere etiam junctus fuit Vazæ Reæ filio, qui viso miraculo, quod S. Mercurii precibus tribuebatur, conversus, & vitam Cœnobicam in Monasterio S. Macarii amplexus, complures libros, atque inter alios vitam suam scripsit. Tandem Martyrium passus est.

Elmac. p.
246.

Severum vero Asmoninum celebrem effecerunt varia opera, quæ hinc inde in Bibliothecis, præsertim in Bibliotheca Regis nostri reperiuntur. Præcipuum inter cetera est Historia Patriarcharum Alexandrinorum a S. Marco usque ad Dioscorum & a Dioscoro usque ad suam

Severi Asmonini Scripta.

Hist. Eccles. Tom. XIV.

F

212.

Sæculum XI. ætatem deducta. Verum in hac secun-
A.C. 1010. da parte, non nisi Jacobitas commemo-
 rat. Dicit, quod ad scribendam hanc
 Historiam antiquis libris Græcis, Copti-
 cis, & Arabicis, qui in Monasterio S. Ma-
 rii servabantur, usus fuerit. In eadem
 historia refert, puerum in Evcharistia fu-
 isse conspectum, quod etiam commemo-
 rat Vaza in vita sua, addens, quod hunc
Perpetuit.
to. 3. eventum a Severo accepisset.

Cetera Severi Opera tum Moralia,
 tum Theologica sunt: Expositio brevis
 Fidei secundum Hæresim Jacobitarum.
 Responsum ad Tractatum Patriarchæ
 Melchitæ Eutychie contra Jacobitas de
 Myserio Incarnationis. Dissertatio de
 Unitate Dei contra Judæos & *Motaza-*
les seu Epicureos Mahometanos. Refu-
 tatio cujusdam Operis *Ebnobeid*, Metro-
 politæ Nestoriani Damasci de Symbolo.
 Responsa Canonica, & aliquot alii Tra-
 ctatus de Disciplina. Hi libri non sine
 laude citantur a plerisque Auctoribus,
 qui posteriores scripserunt, etiam a Mel-
 chitis, licet Orthodoxis. Namque utun-
 tur non nunquam Severi Scriptis de Ev-
 charistia aliisque Quæstionibus, in quibus
 Jacobitæ & Melchitæ non dissentiunt, &
 quæ omnibus Christianis utiles esse pos-
 sunt. Tunc autem hæc Scripta dissimu-
 lato Auctoris nomine commemorant.

Ephrem

Ephrem defuncto in Sedem Alexan-
drinam evectus est Philotheus anno He-
gira 371. Christi 982. seditque annis vi-
ginti quinque. Is pecuniam amabat &
epulas, optimas horas in balneo consu-
mens. Simonia vitium in Ordinationi-
bus revexit, obiitque ex concepto terro-
re, quem ei in Ecclesia S. Marci Missam
celebranti objecta visio incussit. Philo-
thei ætate Melchitarum Patriarcha fuit
Arsenius, ut memini, unicus, quem post
tempora Eutychie adnotatum invenire
potui.

Sæculum XI.

A.C. 1010.

Philotheo successit Zacharias, Jaco-
bitarum Patriarcha anno Hegira 393. *Elmac. 263.*
Salutis nostræ 1003. Califæ *Haquem* se-
ptimo, ordinatus, atque annis viginti
octo hanc Sedem tenuit. Jussu tyranni
objectus est leonibus fame pressis, qui
tamen illæsum (*) reliquerunt; sed no-

F 2

vem

(*) Hic Fleurius ab Adversario sæpe nomi-
nato in sua Reflexione ad hanc locum incusatur,
quod Lectoribus suis insinuet, Hæreticos (qualis
superius erat Vaza, qui dicitur Martyrium passus)
vel Martyres esse posse & patrare miracula, vel
Jacobitas, juratos Eutychianos, non fuisse Hæ-
reticos. Sed suspicionibus, fundamento caren-
tibus, male torquetur hic Adversarius. Nam
æquitas postulat, ut vox Martyrii hic accipiatur
pro morte Christiani quomodocunque demum,
Fidei causa, tolerata, non autem in sensu stricto
&

&

Sæculum XI. vem postea annis se se occultavit.
 A.C. 1012. Omnium Ecclesiarum foribus diu occlu-
 sis nemini licebat Missam celebrare, nisi
 in Ecclesia S. Mauritii, coegitque Califa
 Christianos Crucem de collo pendentem,
 Judæos vero caput vituli gestare. Tan-
 dem *Haquem* Califæ Soror, occupato fra-
 tris consilio, quippe ab amicis monita
 fuerat, ab eo sibi quoque perniciem im-
 minere, furere non desinentem, interfici
 jubet, anno Hegiræ 411. Jesu Christi
 1020.

§ XXXI.

Concilium Legionense.

Pelag. Ovet. In Hispania cum Rex Alphonfus V. cum
 p. 64. Regina Elvira conjuge sua Legionem,
 tom. 9. Conc. Regni sui Caput, venisset, omnibus Episco-
 p. 817. pis, Abbatibus, Proceribus, in Festo S. Ja-
 cobi vigesima quinta Julii, Æra 1050. seu
 anno Christi 1012. congregatis, Conci-
 lium

& proprio. Deinde, cum Leones Zachariam
 Jacobitam intactum reliquerint, rem Historiæ
 Fleurius fideliter refert. Quod vero Jacobitas
 fuisse Hæreticos crediderit, aliis argumentis præ-
 termisissis probatur ex Fleurii Discursu seu Dissertatione III. post lib. LIX. ubi dicit: *Inde Hæ-
 reses antiquissimæ hodieque persistunt, atque
 Christiani Orientis Episcopos Patriarchasque
 diversarum Sectarum, Melchitas, Nestorianos,
 Jacobitas, qui Eutychiani sunt, habent.*